

Hannibal a patre Hamilcare Barcā iūre iūrandō adigitur

BELLVM PVNICVM SECUNDVM

[Ex T. Livii 'Ab urbe conditā' librīs XXI-XXX]

Iūs iūrandūm Hannibalis

[Ex librō XXI:]

1 Bellum māximē omnium memorābile quae umquam gesta sunt scriptūrus sum, quod Hannibale duce Cartaginēnsēs cum populō Rōmānō gessēre. Nam neque validiōrēs opibus ullae inter sē cīvitatēs gentēsque contulērunt arma, neque hīs ipsīs tantum umquam vīrium aut rōboris fuit. Odiīs etiam prope mājōribus certāvērunt quam vīribus, Rōmānīs indignantibus quod victō-
5 ribus victī ultrō īferrent arma, Poenīs quod superbē avārēque crēderent imperitātum victīs esse.

Fāma est etiam Hannibalem annōrum fermē novem, pueriliter blandientem patrī Hamilcarī ut dūcerētur in Hispāniā, cum — perfectō Āfricō bellō — exercitum
15 eō trāiectūrus sacrificāret, altāribus admōtum tāctis

memorābilis -e = memora-
randus
Hannibal -alis *m*

arma cōfserre (inter se) :
cōfligere
rōbur oris *n* = vīs
resistēdī
: cum Rōmānī indignantur quod... Poeni
quod...
ultrō = sine causā

fāma est = narrātur
fābula...
blandirī (+ dat) = blandī
verbīs suādēre
Hamilcarī Barcae
Africus -a -um
trā-icere -iēcisse -iectum
= tradūcere

<p>ad igere-ēgisse actum = cōgere; iūre iūrandōa. — ad iūs iūranduma. dīl-ferre dīs-tulisse dīlātum: rem d. = moram facere rei Hasdrubal-alism: Hamilcaris Barcae gener</p>	<p>sacrīs iūre iūrandō adāctum 'sc̄, cum prīmū posset, hostem fore populō Rōmānō!'</p>
<p>Barcīnus -a -um = quī Barcae gentī favet opes = potentia</p>	<p>Mors Hamilcaris et pueritia Hannibalis distulērunt bellum. Medius Hasdrubal inter patrem ac filium octō fermē annōs imperium obtinuit — quia gener erat, factiōnis Barcīnae opibus in imperiō positus. Is magis conciliandīs novīs gentībus quam bellō aut armīs rem Carthaginiēnsem auxit. Cēterum nihilō eī pāx tūtior fuit: barbarus cum quīdam palam obtruncāvit. Cum hōc Hasdrubale foedus renovāverat populus Rōmānus: 'ut finis utrīusque imperiī esset amnis Hibērus Saguntīnīsque mediīs inter imperia duōrum populōrum libertās servārētur.'</p>
<p>Hibērus -i m Saguntīnī -ōrum m < Saguntum -ī n, civitās Hispāniae</p>	<p>In Hasdrubalis locum haud dubia rēs fuit quīnam successūrus esset, quia exemplō iuvenis Hannibal in praetōrium dēlātus 'imperātor'que ingentī omnium clāmōre atque assēnsū appellātus erat.</p>
<p>quī-nam = quis-nam succēdere = in locum alicuius sequi praetōrium -īn = locus in castris ubi dux habitat assensus -ūs m < assentire</p>	<p>— Hunc vixdum pūberem Hasdrubal litterīs ad sē arcessīverat, āctaque rēs etiam in senātū fuerat: Barcīnīs nītentibus 'ut adsuēsceret mīlitiae Hannibal atque in paternās succēderet opēs', Hannō, alterius factiōnis prīnceps, "Ego" inquit "istum iuvenem domī tenendum sub lēgibus, sub magistrātibus, docendum vivere aequō iūre cum cēterīs cēnseō, nē quandō parvus hic ignis incendium ingēns exsuscitet!" Paucī ac fermē optimus quisque Hannōnī assentiēbantur; sed, ut plērumque fit, māior pars meliōrem vīcit. —</p>
<p>vix-dum = vix adhūc ācta erat nīti = laborāre, studēre, operam dare ad-suescere i + dat) = ūsū nōscere et mōrem sīhi facere tenendum esse</p>	<p>magistrātus -ūs m = vir quī magistrātū fungit</p>
<p>ex-suscitare = excitare optimus quisque = bonī omnēs assentiri = assentire</p>	

Missus Hannibal in Hispāniā p̄mō statim adventū omnem exercitum in sē convertit. Hamilcarem iuvenem redditum sibi veterēs mīlītēs crēdere: cundem vigōrem in vultū vimque in oculis intuērī. Numquam ingenium idem ad rēs dīversissimās, pārendum atque imperandum, habilius fuit. Itaque haud facile discernerēs utrum imperātōrī an exercituī cārior esset: neque Hasdrubal alium quemquam praeficere mālle, ubi quid fortiter ac strēnuē agendum esset, neque mīlītēs aliō duce plus cōfidere aut audēre. Nūllō labōre aut corpus fatigārī aut animus vincī poterat. Equitum peditumque idem longē p̄imus erat. Prīnceps in proelium ībat, ultimus proeliō excēdēbat. Hās tantās virī virtūtēs ingentia vitia aequābant: inhūmāna crūdēlītās, perfidia plūs quam Pūnica, nihil vērī, nihil sānc̄tī, nūllus deum metus, nūllum iūs iūrandum, nūlla religiō.

Cum hāc indole virtūtum atque vitiōrum trienniō sub 60 Hasdrubale imperātōre meruit, nūllā rē quae agenda magnō futūrō ducī esset praetermissā.

Cēterum ex quō diē dux est dēclarātus, velut Italia ei prōvincia dēcrēta bellumque Rōmānum mandātum esset, Saguntīnīs īferre bellum statuit. Quibus oppugnandīs quia haud dubiē Rōmāna arma movēbantur, in Olcadūm prius finēs indūxit exercitum, ut nōn petiisse Saguntīnōs, sed fīnitimīs domitīs gentībus tractus ad id bellum vidērī posset. Cartalam, urbē opulentam, caput gentis eius, expugnat dīripitque. Victor exercitus

in sē convertit = sibi conciliāvit
: crēdēbant

: intuēbanūr

habilis -e = aptus
discernerēs : discernī poterat

mālle : mālēbat
quid : aliquid

: cōfidēbant aut audēbant

vitium -īn ↔ virtūs
perfidia Punica: Rōmānī
Poenōs perfidiae accūsābant
deum = deōrum

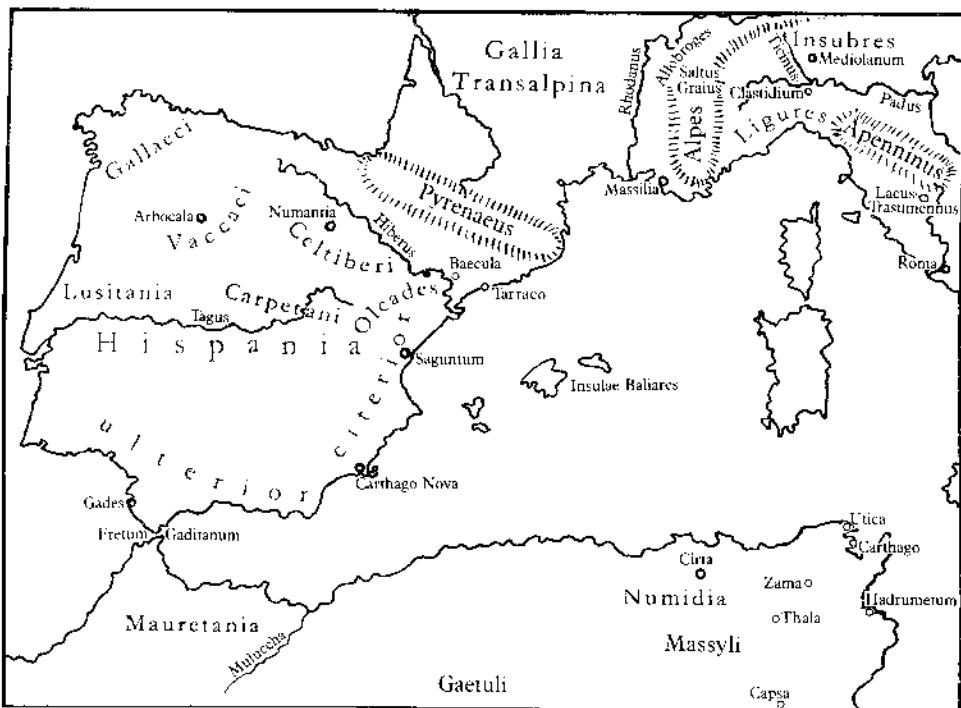
trienniō = -um

merēre = stipendia
merēre
praetermittere = nōn agere, neglegere
velut = velut sī

prōvincia = regiō
administranda
quib⁹ opugnandis
quia... : quia his opugnandis (= hōs opugnandō)...
petiisse = petīsse

tractus : necessitatē adductus

dīripere -uisse -reptum
(< dis- + rapere) – populāri

(castra) hiberna = castra
ubi militēs hieme
tenentur

prō-movērē ↔ removēre
prōmōtūm est
captae sunt

oppidānī-ōrum m = cīvēs
oppidi

procul ē Tagō
Tagus - ī m
grave praedā : onerātūm
praedā

trā-icere = trānsīre

impeditūs = cuius mōtus
impeditur

opulentusque praedā Carthāginem Novam in hiberna 70
est dēductus.

Vēre prīmō in Vaccaeōs prōmōtūm bellum. Herman-
dica et Arbocala, eōrum urbēs, vī captae. Arbocala et
virtūte et multitūdine oppidānōrum diū dēfēnsa. Ab
Hermandicā profugī concitant Carpēlānōs, adortīque 75
Hannibalem regressum ex Vaccaeīs haud procul Tagō
flūmine agmen grave praedā turbāvērē. Hannibal proe-
liō abstinuit, castrisque super rīpam positīs, cum prīma
quiēs silentiumque ab hostibus fuit, amnem vadō trāiē-
cit, hostēsque invādere trānseuntēs statuit. Equitibus 80
praeccēpit ‘ut, cum ingressōs aquam vidērent, adorīren-
tur impedītūm agmen.’ In rīpā elephantōs (quadrāgintā

autem erant) dispōnit. Carpētānī, clāmōre sublātō, pas-
sim sine ullius imperiō in amnem ruunt, mediōque
85 alveō haudquāquam parī certāmine concursum. Pars
magna flūmine absūmpta. Hannibal agmīne quadrātō
amnem ingressus fugam ex rīpā fēcit; vāstātisque agrīs,
intrā paucōs diēs Carpētānōs quoque in dēditiōnem ac-
cēpit. Et iam omnia trāns Hibērum praeter Saguntīnōs
90 Carthāginiēnsium erant.

dis-pōnere = varijs locīs
pōnere
(flūminis) alveus = spa-
tiūm inter rīpās
haud-quāquam = nē-
quāquam
concursum est : con-
currerunt

Saguntum exscissum

6 Lēgātī ā Saguntīnīs Rōmam missī auxilium ad bellum
iam haud dubiē imminēns ḫorūtēs. Cōnsulēs tunc Rō-
mae erant P. Cornēlius Scīpiō et Ti. Semprōnius Lon-
95 gus. Quī cum, lēgātīs in senātūm intrōductīs, dē rē pū-
blicā rettulissent, placuissetque ‘mittī lēgātōs in His-
pāniā ad rēs sociōrum īspiciendās, quibus sī vidērē-
tur digna causa, et Hannibalī dēnūntiārent ut ab Sagun-
tīnīs, sociīs populi Rōmānī, abstinēret’ — hāc lēgātiōne
100 dēcrētā necdum missā, omnium spē celerius ‘Saguntum
oppugnārī’ allātūm est! Tunc relāta dē integrō rēs ad
senātūm est. Aliī ‘terrā marīque rem gerendam’ cēnsē-
bant, aliī ‘nōn temere movendam rem tantam exspec-
tandōsque ex Hispāniā lēgātōs.’ Hacc sententia, quae
105 tūtissima vidēbātur, vīcit, lēgātīque missī Saguntum ad
Hannibalem.

7 Dum ea Rōmānī parant cōnsultantque, iam Sagun-
tum summā vī oppugnābātur. Cīvitās ea longē opulen-

ex-scindere -scidisse
-scissum = dēlēre
missī sunt

[annō 218 a. C.]

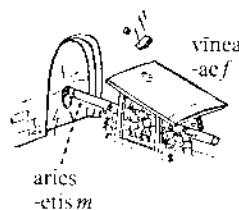
Ti./Tib. = Tiberius
(praenōmen)
intrō-dūcere = inducere
dē rē referre (ad senātūm)
= rem ad senātūm
referre
quibussī vidērētūr = quī,
si iis vidērētūr
dē-nūntiāre (ut) = impe-
rare, ēdicere

nec-/neque-dum = et
nōndum, nec adhūc
allātūm : nūntiātūm

rem gerendam (: bellum
gerendum) esse
movendam esse

missī sunt

cōsultāre = consulere
(inter sē), dē cōsiliō
agere

per-västare = funditus
västare

(locus) plānus = aequus
vergere (in partem) =
spectare, verti
instituere – incipere

e mūnire = firmē mūnire

ob-sistere = resistere
missile -is n = tēlum
sub-movēre = removēre

tumultuārius -a -um
< tumultus

in-cautus -a -um

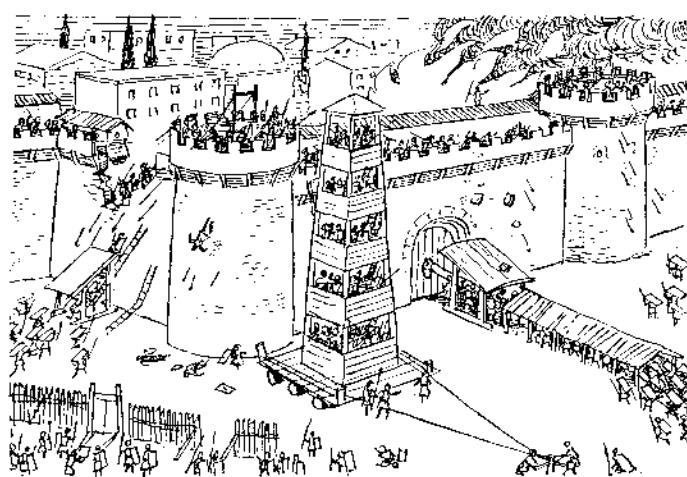
– temerārius

trāgula -ae f = iaculum

nōn multum abest quin
fiat = pacē fit

opera-um n = opera ob-
sidiōnis, mūnitōnis

oppugnātiō -onis f
< oppugnāre

tissima ultrā Hiberum fuit, sita passūs mille fermē ā marī. Hannibal īfēstō exercitū ingressus finēs, per- 110 vāstātīs passim agrīs, urbem aggreditur. Angulus mūrī crat in plāniōrem patentiōremque vallem vergēns; ad- versus eum vīneās agere īstituit, per quās ariēs moeni- bus admovēri posset. Sed et turris ingēns imminēbat, et 115 mūrus, ut in suspectō locō, ēmūnītus erat, et iuentūs dēlecta ubi plūrimum periculī ac timōris ostendēbatur ibi vī māiore obsistēbat. Ac prīmō missilibus submō- vēre hostem, deinde ad ērumpendum etiam animus 120 erat. Quibus tumultuāriis certāminibus haud fermē plū- rēs Saguntīnī cadēbant quam Poenī. Ut vērō Hannibal ipse, dum mūrum incautius subit, trāgulā graviter ictus 125 cecidit, tanta circā fuga ac trepidatiō fuit ut nōn multum abesset quīn opera ac vīneae dēsererentur.

Obsidiō deinde per paucōs diēs magis quam oppug- 8
nātiō fuit, dum vulnus ducis cūrārētur; per quod tem- 125

pus ab apparātū operum ac mūnītiōnum nihil cessātum.
 Itaque ācrius dē integrō coortum est bellum. Iam feriēbantur arietibus mūrī quassātaeque multae partēs erant.
 Trēs deinceps turrēs quantumque inter eās mūrī erat
 130 cum fragōre ingentī prōcidērunt. Captum oppidum eā
 ruīnā crēdidērunt Poenī. Utrīmque in pugnam prōcursum est; hinc spēs, hinc dēspēratiō animōs irritat. Cum
 9 diū anceps fuisse certāmen, et Saguntīnīs, quia praeter
 spem resisterent, crēvissent animī, clāmōrem repente
 135 oppidānī tollunt hostemque in ruīnās mūrī expellunt,
 postrēmō fūsum fugātumque in castra redigunt.

Interim ‘ab Rōmā lēgātōs vēnisce’ nūntiātum est; quibus obviam ad mare missī ab Hannibale qui dicerent
 ‘nec tūtō eōs aditūrōs inter tot arma nec Hannibalī in
 140 tantō discrīmine rērum operaē esse lēgātiōnēs audīre!’
 Appārēbat nōn admissōs prōtinus Carthāginem itūrōs.
 Litterās igitur nūntiōsque ad prīncipēs factiōnis Barcīnae præmittit ‘ut praeparārent suōrum animōs, nē quid
 145 pars altera grātificārī populō Rōmānō posset.’ Itaque ea quoque vāna lēgātiō fuit.

Hannō ūnus adversus senātū causam foederis, nōn cum assēnsū audientium, ēgit: “Iuvenem flagrantem cupīdine rēgnī viamque ūnam ad id cernentem sī suc-
 cinctus armīs legiōnibusque vīvat, ad exercitūs mīsistis.
 150 Aluistis ergō hoc incendium quō nunc ārdētis! Sagun-
 tum vestrī circumsedent exercitūs, unde arcentur foe-
 dere — mox Carthāginem circumsedēbunt Rōmānae le-

apparātus us m
 < apparāre
 cessāre ab = neglegere
 nihil (adv = nōn) cessā-
 tum est
 quassāre = valde quatere,
 paene effringere

prō-cidere -cidisse
 < -cadere
 dēspēratiō -ōnis f
 < despērare
 irritāre = (ad iram) inci-
 tare, īstigāre
 anceps = dubius
 praeter spem = contrā
 spem

red-igere (< -agere)
 = retrō agere

missi sunt (hominēs)

tūtō adv = sine periculō
 nōn operaē est (mīhi) =
 nōn tempus est, nōlō
 appārēbat (= plānum
 erat) lēgātōs...itūrōs esse

pars : factiō
 grātificārī = grātum
 facere, placere

causam alicuius agere =
 īrātiōne defendere
 aliquem

suc-cingere = cingere

circum-sedere = ob-
 sidēre

vos ipsos

iūsgentium = ius omnibus gentibus servandum sustulit : rūpū

dē-poscere = dēdi ex- poscere

mittendos esse

per-ōrāre = ōratiōnis ūnem facere
-āsset = -avissetlēgatiōnibus mittendis =
lēgatiōnēs mittendō
mīlitēm : mīlitēsoppugnatō atrōcior eōs
adorta est = atrōcius
oppugnārī coepī suntminor in diēs – cotidē
minor
omnium : o. rērumexspectatiō -ōnis /
< exspectāre
unicus -a -um = ūnus et
sólus

giōnēs! Utrum hostem an vōs an fortūnam utriusque populi ignōrātis? Lēgātōs ab sociīs et prō sociīs venientēs bonus imperātor vester in castra nōn admīsit; iūs 155 gentium sustulit. Hī tamen pulsī ad vōs vēnērunt. Rēs ex foedere repetuntur. Auctōrem culpae dēposcunt. ‘Dēdēmus ergō Hannibalem?’ dīcet aliquis. Ego ita cēn-seō: lēgātōs extemplō mittendōs quī Hannibalī nūntient ‘ut exercitum ab Saguntō abdūcat’ ipsumque Hanniba- 160 lem Rōmānīs dēdant!’

Cum Hannō perōrāsset, nēminī omnium certāre ūrātiōne cum eō necesse fuit, adeō propc omnis senātus Hannibalī erat. Respōnsum inde lēgātīs Rōmānīs est ‘bellum ortum ab Saguntīnīs nōn ab Hannibale esse!’ 165

Dum Rōmānī tempus terunt lēgatiōnibus mittendīs, Hannibal, quia fessum mīlitēm proeliīs operibusque habēbat, paucōrum iīs diērum quiētem dedit. Interim animōs cōrum nunc irā in hostēs stimulandō, nunc spē praemiōrum accedit. 170

Saguntīnī nōn nocte nōn diē umquam cessāverant ab opere, ut novum mūrum ab eā parte quā patefactum oppidum ruīnīs erat reficerent. Inde oppugnatiō eōs aliquantō atrōcior quam ante adorta est. Utrīmque summā vī et mūniunt et pugnant, sed minōrem in diēs urbem 175 Saguntīnī faciunt. Simul crēscit inopia omnium longā obsidiōne, et minuitur exspectatiō externae opis, cum tam procul Rōma, ūnica spēs, circā omnia hostium es-sent...

- 12 Temptāta deinde est exigua pācis spēs per Alorcum Hispānum. Trāditō palam tēlō cūstōdibus hostium, ad praetōrem Saguntīnum est dēductus. Quō cum extēmplō concursus omnis generis hominum esset factus, submōtā cēterā multitudine senātus Alorcō datus est,
- 13 cuius tālis ōrātiō fuit: "Postquam nec ab Rōmānīs vōbīs ūlla est spēs, nec vestra vōs iam aut arma aut moenia satis dēfendunt, pāccem afferō ad vōs magis necessāriam quam aequam: victor Hannibal urbem vōbīs adimit, locum assignātūrus in quō novum oppidum aedificētis;
- 190 aurum et argentum omne, pūblicum prīvātumque, ad sē iubet dēferrī; corpora vestra, coniugum ac liberōrum vestrōrum servat inviolāta, sī inermēs cum binīs vētimentīs velītis ab Saguntō exīre. Haec victor hostis imperat. Haec, quamquam sunt gravia atque acerba,
- 195 fortūna vestra vōbīs suādet. Evidēt vel haec patienda cēnseō potius quam trucidārī corpora vestra, rapī trahīque ante ūra vestra coniugēs ac liberōs bellī iūre sinātis!"
- 14 Ad haec audiēda cum permixtum senātuī esset po-
- 200 pulī concilium, repente prīmōrēs, priusquam respōnsum darētur, argentum aurumque omne ex pūblicō prīvātōque in forum collātum in ignem conicentēs eōdem plēriūc sēmet ipsī praecipitāvērunt! Cum ex eō pavor ac trepidātiō totam urbem pervāsisset, alijs īsuper tumultus ex arce audītūr. Turrīs diū quassāta prōciderat perquac ruīnam eius cohors Poenōrum impetū factō,
- Hispanus īm = incola Hispaniae
praetor -ōris m = praefectus urbis
- senātūm alicui dare = aliquem in senātū admissum audīre
- magis necessāriam quam aequam = nōn aequam sed necessāriam
- as-signāre (< ad-) = tribuere (suām cuique partem), titendum trādere
- in-violātus -a -um = incolumis
- acerbus -a -um = moles-tus, dūrus
vel = euām
patienda : vōbīs patienda esse
- ante ūra : ante oculos
- per-miscēre -uisce
-mixtum = miscēre
- prīvātum -ī n : pecunia
privata (↔ publicum)
- sē-met = sē
- per-vādere
īn-super = praeterea

statiō -ōnis / = mīlitēs quī locum cūstōdiunt
solitus -a -um = quī solet esse/fierī
sibi cūnetandum esse

mōmentum -ī n (temporis; — tempus brevis- simum

sub idem tempus = eō- dem ferē tempore

excidium -ī n < ex- scindere
maerōr -ōris m < maerēre
maeror patrēs cēpit

summa -ae f ↔ pars; s.
rērum = ūniversae rēs
cōsulere = intersē cō- consulere. cōsultāre

cum signum imperātōrī dedisset ‘nūdātam statiōnibus cūstōdiīsque solitīs hostiū esse urbēm’, nōn cūncetandum in tālī occāsiōne ratus Hannibal tōtīs vīribus aggressus urbēm mōmentō cēpit, signō datō ut omnēs pū- 210 berēs interficerentur!

Sub idem ferē tempus et lēgātī quī redierant ab Carthāgine Rōmam rettulērunt ‘omnia hostīlia esse’, et Saguntī excidium nūntiātum est. Tantusque simul maeror patrēs et pudor nōn lātū auxiliū et īra in Carthāginiēnsēs 215 metusque dē summā rērum cēpit — velut sī iam ad portās hostis esset — ut trepidārent magis quam cōsu- lerent.

Vocabula nova:

praetōrium
assēnsus
vitium
hiberna
oppidāni
angulus
ariēs
missile
trāgula
oppugnatiō
apparātus
dēspēratiō
exspectatiō
praetor
statiō
mōmentum
excidiū
maeror
summa
quinquerēmis
trānsitus
vigiliae
armātūra
faucēs
angustiae
adhortator
victima
calcar
lancea
prōpraetor
sarmentum
impatientia
aditus
aquātor
cuneus
funda
mūnimentum
quaestor
cōsulāris
praetōrius
viaticum
aedilis
reliquiae
grātēs
acervus
dimidium
supplēmentum
satelles

PENSVM A

Supplenda sunt themata quae dēsunt:

tegere -isse -um	colligere -isse -um
cingere -isse -um	ex-igere -isse -um
cōflīgere -isse	cōgere -isse -um
ex-stinguere -isse -um	fundere -isse -um
stringere -isse -um	re-linquere -isse -um
pingere -isse -um	con-tingere -isse -um
ē-rigere -isse -um	incendere -isse -um
augēre -isse -um	tribuere -isse -um
dē-struere -isse -um	con-currere -isse -um
laedere -isse -um	pandere -isse -um
in-vädere -isse -um	comperire -isse -um
ē-lūdere -isse -um	ex-pellere -isse -um
sentire -isse -um	re-sistere -isse
suādēre -isse	parere -isse -um
ex-cēdere -isse	fallere -isse -um
haerēre -issc	ē-dere -isse -um
haurīre -isse -um	dēlēre -isse -um
manēre -issc	com-plēre -isse -um
op-primere -isse -um	dē-cernere -isse -um
dē-tergēre -isse -um	crēscere -isse
re-ficere -isse -um	colere -issc -um
ad-icere -isse -um	cōsulere -isse -um
re-cipere -isse -um	cor-ripere -isse -um
ad-imere -isse -um	torrēre -isse -um
gignere -isse -um	fungī -um
ac-cumbere -isse -um	patī -um
pallēscere -isse	ē-gredī -um
sonāre -isse	complectī -um
domāre -issc -um	orīrī -um
in-crepāre -isse	experīrī -um
cōn-scīscere -isse -um	ulcīscī -um
in-quīrere -issc -um	adipīscī -um
sepelīre -isse -um	rērī -um

PENSVM B

Hannibal puer, cum patrī — ut sē dūceret in Hispaniam, iūre iūrandō — est ‘sē semper hostem fore Rōmānīs’. Patre mortuō Hannibal — [= vix adhuc] pūbēs in Hispaniam missus est, ut mīlitiae — et in locum patris —. Omnia — [< assentīre] dux dēclarātus pīnum aliās gentēs domuit, tum Saguntum — [= obsidēre] et oppugnāre coepit. Iam mūrī — feriēbantur, sed — [= cīvēs oppidi] fortiter — [= resistēbant] hostēsque — [= remōvērunt]. Per paucōs diēs obsidiō magis quam — suit, nec vērō ab — [< apparāre] mūnītiōnum cessāvērunt. Pugna renovātā, mūrī et turrēs — sunt et cum fragōre ingentī —; utrumque prōcursum est, Poenōs spēs, Saguntīnōs — incitābat; oppidānīs minuēbātur — [< exspectāre] opis, cum tam procul Rōma, — spēs, esset. Audītis pācis condiciōibus, pīmōrēs in ignem — [= sē] ipsi pīcipitāvērunt; inde cum pavor tōtam urbē — ac mūrī sine — cūstōdiisque — [< solēre] essent, Poenī per ruīnam mūrī impētū factō urbē — temporis cēpērunt.

Post — Saguntī tantus — [< maerēre] et metus dē — rērum Rōmānōs cēpit ut trepidārent magis quam — [= cōsulerent]. Māximis cōpiis —, bellum Poenīs indictum est. Vēre Hannibal exercitū ex — ēdūxit atque Alpēs — [= trānsiit]. Post — [< trānsire] — [= magnī labōris] Rōmānōs — [< equus] proeliō vīcit. Ad Trasumēnum Hannibal, equitib⁹ ad — [= angustiās] locātis et levī — post montēs circumductā, Rōmānōs — [= circumdediit] antequam aciem īstruere et arma — possent. Rōmae cum turba — [= quae-reret] ‘quae — [= repētīna] clādēs allāta esset?’ M. Pompōnius — “Pugnā magnā” inquit “victī sumus.” Duae mātrēs, cum practer spēm filiōs — [= salvōs] vīdissent, gaudiō — sunt [= exspīrāvērunt]. Fabiō Māximō dictātōrī mandātum est ut praesidia certīs locīs — et pontēs —, Fabius novīs cōsulib⁹ suasit ut proelium —, quia sciēbat Hannibalem, ducem — , aliter vincī — [= nōn posse]. Sed ob — Varrōnis cōsulis proeliō commissō, Rōmānī — [= temere] in medium

commētus
cōsultum
pālus
reditus
obtrectatiō
dēfōrmitās
possessiō
perfuga
trirēmis
pēnsiō
obses
indūtiae
memorabilis
habilis
impeditus
tumuluārius
incautus
ūnicus
solitus
labōriōsus
equestris
perangusius
imprōvisus
cōfertus
vagus
repēns
sospes
callidus
recens
fūnestus
libēns
tolerābilis
lūgubris
omittēre
blandiri
trāicere
adigere
differēre
nī
adsuēscere
exsuscitāre
diripere
prōmovēre
disponere
excindere
intrōdūcere
dēnūntiare
cōsultare
pervāstare
vergere
ēmūnire
obsistere
submovēre

quassāre
 prōcidere
 irritare
 grātificāri
 succingere
 circumsedēre
 déposcere
 perorare
 assignare
 permiscere
 pervadere
 sortiri
 comparare
 obligare
 parturire
 sucelamare
 circumvenire
 patescere
 assurgere
 circumfundere
 expedire
 prostertere
 noscītare
 dépopulāri
 subdere
 àvellere
 inquirere
 examinare
 rescindere
 nequire
 criminari
 alligare
 insidere
 contradicere
 communire
 affluere
 aquāri
 évehere
 interponere
 dētrahere
 prōminere
 irruere
 praetervehere
 opplere
 obruere
 perfungi
 epulāri
 praecēdere
 pensare
 exclūdere
 pálāri
 absterrere
 mētiri

irruentēs inclūsi et victi sunt. Alter cōsul, qui pīmō proeliō — ictus erat, postrēmō tēlis — est. — [< reliquus] exercitūs Canusium perfūgērunt.

Māgō in senātū Carthāginiēnsi dīxit ‘prō victōriis dīs — [= grātiās] agendās esse et — [< supplēre], pecūniām, — Hannibalī mittendum’; sed Hannō cī — et Hannibalem — est [= incūsāvit].

Hannibal revocātus dīxit ‘sē — atque invidiā senātū Carthāginiēnsis victum esse’ et sīc Hannōnem — [= reprehēdit]: “Nec hāc — [= foeditāte] — [< redire] mei tam P. Scipiō — [= ovābit] quam Hannō...”

Carthāginiēnsibus dēvictis — in trēs mēnsēs datae sunt. Pāx facta est hīs lēgibus: ut — fugitivōsque et captivōs redde-rent; nāvēs longās practer decem — trāderent; x mīlia talen-tum argētū et c — darent.

Quod senātū dēcrēvit senātūs — dicitur. — est qui cōsul fuit, qui praetor fuit —. — est magistrātus qui viās, aedēs, lūdōs cūrat. Novī cōsulēs dē prōvinciis — [< sors]. Eques properāns equō —. Difficile est longitūdinem flūminis —.

Synōyma: hostia et —; virga et —; mūnītiō et —; stīpes et —; memorandus et —; dēnsus et —; errāns et —; lugubris et —; tolerandus et —; operam dare et —; indūcere et —; ēminēre et —; dēfūngi et —; cēnāre et —; dēterrēre et —; explōrāre et —; nēquāquam et —; sine periculō et —; nec adhūc et —; scīlicet et —; num quis et —; aliō locō et —.

Contrāria: virtūs et —; somnus et —; invītus et —; remo-vēre et —; sequī et —.

PENSVM C

Quid Hannibal puer iūrāvit?

Cūr Rōmānī Poenīs bellum indīxērunt?

Quōs montēs Hannibal trāscendit ut in Italiam pervenīret?

Quid factum est ad lacum Trasumēnum?

Quōmodo Rōmānī nūntiū clādis accēpērunt?

Quōmodo Q. Fabius Māximus Hannibalī resistēbat?

Ubi Paulus et Varrō cum Hannibale cōnfluxerunt?
 Cūr peditēs Rōmānī, quī Gallōs Hispānōsque impulerant,
 Āfrīs resistere nōn potuērunt?
 Uter cōnsul eō proeliō occīsus est?
 Quot equitēs cōsulem fugientem secūtī sunt?
 Num Hannibal inde exercitum dūxit Rōmam?
 Quis nūntium victōriae Carthāginem tulit?
 Quid Māgō ā senātū Carthāginiēnsī petīvit?
 Num omnis senātus Māgōnī assentiēbat?
 Quis prīmū Hannibalem vīcit in Italia?
 Cūr Masinissa Sophonisbae uxōrī venēnum mīsit?
 Quandō Hannibal ex Italiā revocātus est?
 Ā quō Hannibal victus est in Āfricā?
 Quid Hannibal in senātū Carthāginiēnsī fassus est?
 Quibus condicōnibus pāx composita est?
 Quō cognōmine nobilitātus est Scipiō?

explēre
 exuere
 luxuriāri
 ēnervāre
 dēscrībere
 profitēri
 speculāri
 trāscendere
 trānsvehere
 adamāre
 castigāre
 frendere
 exsultāre
 disserere
 vixdum
 haudquāquam
 necdum
 tūtō
 sēmet
 inexplorātō
 macte
 vidēlicet
 equis
 alibī